

De Minister van Financiën
mr. drs. J.C. de Jager
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Datum
12 september 2012

Beste Jan-Kees,

Inleiding

DNB heeft veel waardering voor de wetgevingsprocedure die het Ministerie van Financiën sinds 2010 hanteert, waarbij verschillende wetsvoorstellen op het terrein van financiële markten en het financieel toezicht op een vast moment en in gezamenlijkheid worden aangeboden aan de Tweede Kamer. Dit zorgt voor efficiëntie en duidelijke tijdslijnen in het wetgevingsproces.

Als onderdeel van deze vaste werkwijze is afgesproken dat DNB jaarlijks een wetgevingsbrief aan het Ministerie van Financiën stuurt. In deze brief presenteert DNB haar voorstellen tot wijziging van wet- en regelgeving die nodig zijn voor een goede uitvoering van haar taken. Het betreft voorstellen die het Ministerie op nationaal niveau tot stand kan brengen dan wel op Europees niveau kan initiëren. Wijzigingen in regelgeving die betrekking hebben op de uitvoering of implementatie van Europese verordeningen of richtlijnen blijven in deze brief derhalve buiten beschouwing, tenzij sprake is van nationale keuzes die kunnen of moeten worden ingevuld.

DNB verzoekt het Ministerie van Financiën deze voorstellen mee te nemen in beleids- en wetgevingsinitiatieven van het Ministerie.

DNB-wetgevingswensen 2012

0. Inleiding

1. Trigger events (follow-up wetgevingsbrief 2011)

2. Macroprudentieel toezicht

3. Wet betalingsverkeer

4. Overig

5. Actuele wetgevingsdiscussies

0. Inleiding

Voor een effectief wetgevingsproces is het van belang dat tijdige en zorgvuldige implementatie plaatsvindt van noodzakelijke wet- en regelgeving.

Implementatie nieuwe regelgeving

De herziening van het Europese raamwerk voor banken en beleggingsondernemingen bevindt zich in een vergevorderd stadium en zal bestaan uit een richtlijn (CRD IV) die in nationale wetgeving moet worden omgezet en een bijbehorende uitvoeringsverordening (CRR) die rechtstreekse werking zal hebben. Dit raamwerk bevat de invulling van het Kapitaalakkoord Bazel 3 en zal leiden tot een belangrijke versterking van de kwantiteit en kwaliteit van de financiële buffers van banken en de beperking van leverage. De voorziene implementatietermijn van de CRD IV is echter kort en kan vanwege de reguliere tijdsduur van implementatietrajecten tot knelpunten leiden. De richtlijn en de verordening vormen namelijk een gezamenlijk raamwerk. Niet gelijktijdige inwerkingtreding van CRD IV en CRR is niet uitvoerbaar en leidt tot grote knelpunten in de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid van toezichtwetgeving.

DNB verzoekt het Ministerie om het belang van gelijktijdige inwerkingtreding van CRD IV en CRR in het Europese overleg te benadrukken, zodat voldoende ruimte is voor zorgvuldige nationale implementatie.

Ten aanzien van de Europese richtlijn Solvency II geldt dat het verzekeringstoezicht al langere tijd in afwachting is van dit nieuwe toezichtraamwerk dat beoogd is om per 1-1-2014 in werking te treden. Het is noodzakelijk dat op korte termijn overeenstemming wordt bereikt op Europees niveau ten aanzien van de definitieve vormgeving en implementatie van deze richtlijn en de bijbehorende onderliggende regelgeving (level-2 maatregelen en technische standaarden). Het huidige niet-risicogebaseerde toezichtregime op verzekeraars is namelijk al geruime tijd verouderd. Verder uitstel van Europese regelgeving zou de vraag oproepen hoe lang het nog verantwoord is om de huidige situatie te laten bestaan.

DNB verzoekt in het geval van verder uitstel van Solvency II, het Nederlandse toezichtkader voor verzekeraars nu reeds te verbeteren met de belangrijkste Solvency II onderdelen. Dit kan gerealiseerd worden door betreffende onderdelen van het wetsvoorstel Implementatiewet richtlijn Solvabiliteit II zonder nader uitstel in werking te laten treden.

Behoud van voldoende wetgevingscapaciteit

DNB heeft een goede samenwerkingsrelatie met het Ministerie van Financiën ten aanzien van de implementatie van (Europese) wet- en regelgeving en ziet uit naar voortzetting van de huidige samenwerking. Tegelijkertijd constateert DNB wel een steeds verder toenemende druk op de wetgevingscapaciteit bij het Ministerie, mede onder druk van de krimpende personeelsbezetting bij de overheid als gevolg van de zogenoemde taakstellingen.

Gelet op de omvang van de wetgevingstrajecten ten aanzien van de financiële sector en het belang van tijdige en zorgvuldige implementatie, wil DNB graag het belang onderstrepen om voldoende wetgevingscapaciteit bij het Ministerie van Financiën te behouden.

1. Trigger events (follow-up wetgevingsbrief 2011)

Op 24 mei 2012 is de Wet bijzondere maatregelen financiële ondernemingen in werking getreden (hierna: Interventiewet). Een belangrijk onderdeel van deze wet is de regeling met betrekking tot de zogenoemde trigger events, die ervoor zorgt dat interventie maatregelen ingevolge de Interventiewet niet kunnen worden aangegrepen door derde partijen om aangegane financiële overeenkomsten met de desbetreffende probleeminstelling op te schorten of te beëindigen. In de wetgevingsbrief 2011 heeft DNB aangegeven, dat deze regeling een te beperkte reikwijdte kent. DNB acht het van groot belang om de regeling uit te breiden.

De trigger events regeling beperkt zich alleen tot de interventie maatregelen die voortvloeien uit de Interventiewet. De bestaande reguliere en doorgaans minder vergaande toezicht maatregelen, zoals een aanwijzing of de benoeming van een stille curator, die DNB normaal gesproken in een eerder stadium van een interventie strategie inzet, vallen buiten de reikwijdte van de trigger events regeling. Dit kan een belangrijke belemmering vormen voor DNB in het succesvol uitvoeren van een interventie beleid op basis van een strategie van trapsgewijze interventie. Het risico van ongewenste effecten kan er zelfs toe leiden dat reguliere en minder ingrijpende toezicht maatregelen minder snel worden ingezet. Dit is een onwenselijke uitkomst die de effectiviteit van het toezicht ondermijnt.

DNB verzoekt het Ministerie daarom om de trigger events regeling uit te breiden, zodat ook reguliere toezicht maatregelen die niet voortvloeien uit de Interventiewet eronder vallen. Deze zou zich ook moeten uitstrekken tot beleggings ondernemingen en beleggingsinstellingen.

Deze uitbreiding kan gerealiseerd worden door nationale regelgeving aan te passen en op Europees niveau in te zetten op een uitgebreidere reikwijdte voor trigger events in het richtlijn voorstel van de Europese Commissie inzake herstel en afwikkeling van banken.

2. Macroprudentieel toezicht

Een belangrijke les uit de financiële crisis is dat in het toezicht meer aandacht moet worden besteed aan risico's in het financiële systeem als geheel en aan de verwevenheid van financiële instellingen en markten, infrastructuur en macro-economie. Dit wordt aangeduid als macroprudentieel toezicht. Op Europees niveau vervult de *European Systemic Risk Board* (ESRB) de rol van macroprudentieel toezichthouder. Op nationaal niveau vindt de uitwerking op dit moment plaats.

DNB verwelkomt de recente oprichting van het financieel stabiliteitscomité, waarin DNB, de AFM en het Ministerie van Financiën gezamenlijk overleg zullen voeren over macroprudentiële risico's. DNB ziet dit comité als belangrijk orgaan voor het delen van analyses, het identificeren van mogelijke systeemrisico's, het afstemmen van beleid, het inventariseren van wenselijke aanvullende bevoegdheden en het doen van aanbevelingen. Daarnaast verwelkomt DNB dat het Ministerie van Financiën werkt aan een goede wettelijke verankering van het macroprudentieel toezicht.

DNB verzoekt het Ministerie van Financiën bij de wettelijke vormgeving van het macroprudentieel toezicht een duidelijke invulling te geven aan i) de doelstelling en taken van het macroprudentieel toezicht en ii) de bijbehorende bevoegdheden en werkzaamheden.

Doelstelling & taken

DNB is als centrale bank en prudentieel toezichthouder en als lid van de ESRB en van Europese toezichtautoriteiten goed gepositioneerd om een centrale rol in het macroprudentieel toezicht te vervullen. Van belang is dat deze taak wettelijk goed geborgd is. DNB verzoekt daartoe om aan de nationale taken in artikel 4 van de Bankwet 1998 toe te voegen: “*De Bank heeft tot taak het bevorderen van de stabiliteit van het financiële stelsel op de voet van de daarvoor geldende wettelijke regelingen*”. Daarnaast verzoekt DNB om in artikel 1:24 van de Wft toe te voegen dat DNB naast haar taak die gericht is op de soliditeit van financiële ondernemingen, de taak heeft toezicht te houden op de stabiliteit van de financiële sector, gericht op het beheersen van systeemrisico's in het financieel stelsel als geheel.

Bevoegdheden & werkzaamheden

Het is van belang dat DNB voor de uitoefening van haar macroprudentiële taak kan beschikken over de in het toezicht gebruikelijke inlichtingen en onderzoeksbevoegdheden ten behoeve van het voorkomen of beperken van bedreigingen van de stabiliteit van de financiële sector. Voor zover hiermee niet reeds van toepassing, dienen deze bevoegdheden ook van toepassing te zijn op het nakomen van afspraken in BIS/FSB/IMF-verband.

De bevoegdheden om corrigerende of mitigerende maatregelen te nemen, zullen in belangrijke mate voortkomen uit de implementatie van de Europese richtlijn CRD IV en de bijbehorende uitvoeringsverordening CRR, alsmede met de implementatie van de nog in ontwikkeling zijnde Europese richtlijn voor een interventieraamwerk voor banken en beleggingsondernemingen. Hierdoor zal DNB onder andere beschikken over bevoegdheden om vereisten op te leggen ten aanzien van hogere (anticyclische) kapitaalbuffers, leverage, herstel- en resolutieplannen, stress tests en hogere risicogewichten voor onroerende zaken (vastgoed).

Voorts acht DNB het wenselijk dat, gelet op het maatschappelijke belang van financiële stabiliteit en het relatief grote gewicht van systeemrelevante banken in Nederland, deze instellingen aanvullende kapitaalbuffers moeten gaan aanhouden, afhankelijk van de mate waarin ze systeemrelevant zijn in Nederland. De minister van Financiën heeft dit eerder reeds toegezegd aan de Tweede Kamer.¹ Banken zouden hierbij tot 2019 de tijd krijgen om aan de hogere eisen te voldoen, met ingroei vanaf 2016. DNB hecht eraan dat op korte termijn een wettelijke basis wordt gecreëerd, zodat zij deze eisen kan opstellen aan individuele instellingen.

In aanvulling hierop verzoekt DNB om de doelstelling van de LTV- en LTI-limieten te verbreden van consumentenbescherming naar het bevorderen van de stabiliteit van het financiële stelsel. De besluitvorming over de inzet en besluitvorming ten aanzien van deze limieten behoeft nadere gedachtevorming, waarbij geldt dat goede afspraken moeten worden gemaakt die passen bij de taken en bevoegdheden van de verschillende betrokken partijen (Ministerie, AFM en DNB).

3. Wet betalingsverkeer

Het bevorderen van een goede werking van het betalingsverkeer is een belangrijke, separate taak die DNB als centrale bank in Nederland vervult, zowel als nationale taak als deel van het Eurosysteem. De komende tijd vinden in dat kader belangrijke ontwikkelingen plaats. Vanaf 1

¹ Zie Najaarsnota 2011, ministerie van Financiën.

februari 2014 zal de zogenoemde SEPA-verordening moeten worden toegepast voor overmakingen en automatische afschrijvingen in euro. Verder zal naar verwachting in 2012 overeenstemming worden bereikt over de EMIR-verordening die regels bevat voor de financiële infrastructuur met betrekking tot de afwikkeling van OTC transacties in afgeleide financiële instrumenten in de Europese Unie, en heeft de Europese Commissie eerder dit jaar voorstellen gedaan voor een verordening die (aanvullend op EMIR) regels stelt voor Central Securities Depositories (CSDs). In nationaal verband is daarnaast wetgeving in voorbereiding die regels stelt met betrekking tot het verlenen van afwikkelingsdiensten met betrekking tot het retail betalingsverkeer en het toezicht daarop.

Voor de uitvoering van de SEPA-verordening heeft het Ministerie van Financiën DNB als bevoegde autoriteit aangewezen via artikel 1:24 van de Wft (het nieuwe derde lid). DNB ziet dit nadrukkelijk als tijdelijke oplossing. Ten eerste zijn de op een veilig en betrouwbaar betalingsverkeer gerichte normen van beduidend andere aard dan de prudentiële toezichtnormen ten aanzien van financiële ondernemingen. DNB acht daarom de Wft naar haar aard als zodanig niet geschikt om de regelgeving met betrekking tot de betalingsverkeertaak - die is terug te voeren op de artikelen 3 lid 1 onder e (Stelsel) en 4 lid 2 (nationale taak) van de Bankwet 1998 - te implementeren, met name omdat daarmee het andersoortige karakter van de betalingsverkeertaak onvoldoende specifiek tot uitdrukking wordt gebracht. Ten tweede zijn de verschillende taken en bevoegdheden van DNB op het gebied van het betalingsverkeer thans te veel verspreid, hetgeen voor een primaire taak onvoldoende robuust en inzichtelijk is en risico's schept met betrekking tot consistentie. Ten slotte voorziet een aparte wet in een uitdrukkelijke wettelijke grondslag voor een aantal betalingsverkeeractiviteiten die thans vooral zijn terug te voeren op civielrechtelijke basis, hetgeen voor de uitoefening van een publiekrechtelijke taak en het daarmee gemoeide belang minder wenselijk is.

DNB verzoekt daarom om de verschillende taken en bevoegdheden van DNB ten aanzien van het betalingsverkeer bijeen te brengen in een aparte wet en te voorzien in een wettelijke grondslag door artikel 4 lid 2 Bankwet aan te passen door toevoeging van de woorden "op de voet van de daarvoor geldende wettelijke regelingen".

DNB treedt graag op korte termijn met het Ministerie nader in overleg om hier concreet invulling aan te geven.

4. Overig

Introductie geschiktheidstoets beleidsbepalers holdingniveau

Binnen een groep wordt het beleid van de groep en de dochters en het toezicht hierop voor een groot deel bepaald op holdingniveau. Om die reden zal de eis voor geschiktheid voortaan ook gelden voor commissarissen op holdingniveau. Hiertoe zal artikel 3:271 van de Wft worden aangepast. Deze wijziging wordt beoogd per 1-1-2013. Hierin wordt voorzien met het wetsvoorstel voor de Implementatiewet richtlijn Solvabiliteit II die op dit moment ter behandeling bij de Tweede Kamer ligt. Zoals eerder in deze brief is aangegeven, is de implementatie van de richtlijn Solvabiliteit II echter een complexe materie, die een eigen (Europese) dynamiek kent.

Mocht de behandeling van dit wetsvoorstel onverhoopt vertraging oplopen, dan is het van belang

dat de wijziging van artikel 3:271 van de Wft eerder in werking treedt ofwel wordt overgeheveld naar een ander wetsvoorstel op het gebied van financiële markten, zodat de wijziging ten aanzien van de geschiktheidstoets op de beoogde datum van 1-1-2013 in werking treedt.

Mogelijkheid tot schorsing dagelijks (mede) beleidsbepalers en commissarissen

In de Wft zijn eisen opgenomen van geschiktheid en betrouwbaarheid van dagelijks (mede) beleidsbepalers en commissarissen (art. 3:8, 3:9, 3:271 en 3:272 Wft). DNB toetst geschiktheid en betrouwbaarheid van dagelijks (mede) beleidsbepalers en commissarissen altijd voorafgaand aan het aantreden van een dergelijk persoon. Daarnaast kan DNB besluiten de geschiktheid en/of betrouwbaarheid van een dagelijks (mede) beleidsbepaler of commissaris die reeds is aangetreden te hertoetsen, indien DNB hiertoe redelijke aanleiding ziet. Als gevolg van een negatieve uitkomst van een hertoetsing (persoon is ongeschikt en/of betrouwbaarheid staat niet langer buiten twijfel) kan DNB een aanwijzing geven aan de onderneming (art. 1:75 Wft) om de dagelijks (mede) beleidsbepaler of commissaris heen te zenden.

De samenleving en de politiek verwacht van DNB dat zij snel en doortastend optreedt indien zich een (mogelijk) schandaal in de financiële sector voordoet. Deze verwachtingen, en daarmee het vertrouwen in de financiële sector en de toezichthouder, staan op gespannen voet met de huidige wettelijke bevoegdheid van DNB om een aanwijzing tot heenzending van een persoon te geven. Immers, een dergelijke aanwijzing kan pas gegeven worden als is vastgesteld dat een norm is overtreden. Dit vergt een gedegen toetsingstraject, waarbij DNB niet over één nacht ijs wil gaan.

DNB verzoekt om in samenwerking met het Ministerie en de AFM de wettelijke mogelijkheden te onderzoeken om dagelijks (mede) beleidsbepalers en commissarissen waarvan DNB heeft vastgesteld dat er een redelijke aanleiding voor hertoetsing bestaat, gedurende het traject van hertoetsing door de onderneming te (kunnen) laten schorsen in afwachting van het definitieve oordeel.

Indien uit de hertoetsing het oordeel “ongeschikt en/of betrouwbaarheid staat niet langer buiten twijfel” volgt, zal DNB een aanwijzing geven aan de onderneming om de schorsing om te zetten in het meer definitieve ‘heenzenden’. Indien uit de hertoetsing het oordeel “geschikt en/of betrouwbaarheid staat buiten twijfel” volgt, zal DNB de aanwijzing tot schorsing intrekken en kan de dagelijks (mede) beleidsbepaler of commissaris zijn functie weer oppakken.

Vvgb-plicht voor dividenduitkeringen

Financiële instellingen moeten over voldoende solvabiliteit beschikken. Een besluit tot het uitkeren van dividend kan een belangrijke factor zijn bij het zorgdragen voor en opbouwen van noodzakelijke buffers. Voor banken bestaat een vvgb-plicht voor terugbetaling van kapitaal of uitkering van reserves op basis van art. 3:96 1(a) Wft. In overleg met het Ministerie van Financiën, pleit DNB voor een breed geformuleerde vvgb-plicht door toevoeging van winstuitkering in dit artikel.

Voor verzekeraars geldt dat de Implementatiewet richtlijn solvabiliteit II via aanpassing van art. 3:97 Wft voorziet in een vvgb-regime voor dividenduitkeringen. Deze beperkt zich echter tot die gevallen, waarin niet voldaan is aan de solvabiliteitsvereiste of kan worden voorzien dat de instelling binnen twaalf maanden niet aan deze vereiste zou kunnen voldoen. Hoewel dit een

belangrijke verbetering zal zijn ten opzichte van de huidige situatie, impliceert het nog altijd dat DNB pas in een relatief laat stadium kan ingrijpen, namelijk op het moment dat al op korte termijn solvabiliteitsproblemen voorzien worden. DNB wil graag eerder kunnen ingrijpen. Daarnaast is er geen sprake van level playing field tussen banken en verzekeraars.

DNB verzoekt daarom om – binnen de mogelijkheden van de richtlijn – de bevoegdheid van DNB ten aanzien van verzekeraars verder te versterken en een vvgb-plicht in te voeren die zich uitstrekt tot alle dividenduitkeringen. Voor banken zou de bestaande vvgb-plicht ook dienen te gelden voor tussentijdse dividenduitkeringen.

Nederlandse bijkantoren van banken uit niet-EER landen (art. 2:21, 2:22 Wft)

Op grond van de Wft (artikel 2:20) is het voor een bank met zetel buiten de Europese Economische Ruimte (EER) verboden om zonder vergunning van DNB het bedrijf van bank uit te oefenen vanuit een bijkantoor in Nederland. Vergunningsaanvragen van Nederlandse bijkantoren van banken met een zetel in een niet-EER land worden daarbij op dezelfde wijze behandeld als die van een bank met zetel in Nederland. De vergunningsvereisten voor een Nederlands bijkantoor van een bank uit een niet-EER land zijn opgenomen in artikel 2:21 en 2:22 van de Wft en omvatten onder meer vereisten ten aanzien van het minimum solvabiliteit en eigen vermogen. Deze regelgeving is naar zijn aard echter niet goed uitvoerbaar. Een bijkantoor is geen zelfstandige rechtspersoon, maar integraal onderdeel van de bank als geheel. Dit betekent dat op het niveau van een bijkantoor geen sprake is van zelfstandig, juridisch afgescheiden solvabiliteitspositie en eigen vermogen. Daardoor is het voor DNB op dit moment in de praktijk feitelijk onmogelijk om adequaat invulling te geven aan de wettelijke vereisten ten aanzien van non-EER bijkantoren.

DNB verzoekt artikel 2:21 van de Wft zodanig aan te passen, dat adequaat toezicht van DNB mogelijk is.

DNB heeft dit probleem reeds eerder – via de wetgevingsbrief en reguliere bilaterale overleggen – aan de orde gesteld en daarbij aangegeven dat naar het oordeel van DNB de vergunningsmogelijkheid voor bijkantoren van een bank met een zetel in een niet-lidstaat in zijn geheel dient te komen te vervallen. Dit betekent dat een bankvergunning alleen kan worden verleend indien de activiteiten worden vormgegeven via een bankdochter met zetel in Nederland. DNB erkent dat dit nadere politieke afweging vergt.

Om op korte termijn in ieder geval tot consistente en uitvoerbare regelgeving te komen, is DNB in overleg getreden met het Ministerie van Financiën om te komen tot een wetswijziging die ten dele een tussenoplossing kan bieden. Het voorstel houdt in de kern in dat een bijkantoor van een bank uit een niet-EER land voortaan wordt geacht te voldoen aan de vereisten in artikel 2:21 indien i) er sprake is van ten minste gelijkwaardig toezicht in het desbetreffende niet-EER land en ii) de verantwoordelijke bank als geheel voldoet aan de vereisten in het land waar deze gevestigd is. Gelijkwaardig toezicht bestaat uit zowel gelijkwaardigheid van de wettelijke toezichtregels als de uitvoering hiervan. In het geval van gelijkwaardig toezicht kan DNB ten aanzien van het bijkantoor steunen op het toezicht van het land van herkomst. DNB zal daarbij regelmatig controleren of de bank inderdaad voldoet aan de vereisten in het thuisland, in nauwe samenwerking met de lokale toezichthouder. De beoordeling of het toezicht gelijkwaardig is zal

in de regel door de Europese Commissie worden gedaan; bij gebrek aan een beoordeling van de Europese Commissie zal DNB de gelijkwaardigheid beoordelen.

Bovenstaande problematiek geldt, bij de implementatie van MIFID II, ook voor bijkantoren van niet EER-beleggingsondernemingen.

Portefeuilleoverdracht verzekeraars (art. 3:112 Wft)

In de Wft is een procedure opgenomen waarmee een verzekeraar met instemming van DNB zijn verzekeringsportefeuille (geheel of gedeeltelijk) kan overdragen aan een andere verzekeraar. In artikel 2 van Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft is vastgelegd welke informatie een verzekeraar in dat kader bij DNB moet indienen. Deze informatie is gebaseerd op het huidige Solvency I raamwerk en geeft een gestileerd beeld van dat moment, terwijl DNB een beoordeling wil kunnen maken op basis van een dynamisch beeld met aandacht voor relevante ontwikkelingen.

DNB verzoekt daarom het besluit aan te vullen, opdat DNB bij haar besluitvorming de solvabiliteitsontwikkeling en het risicoprofiel van de betrokken verzekeraars vóór en na de voorgenomen portefeuilleoverdracht kan betrekken.

5. Actuele wetgevingsdiscussies

Tot slot wil DNB graag ingaan op enkele belangrijke actuele wetgevingsdiscussies

Scheiding nutsbanken en zakenbanken (incl. Volcker-rule)

Er is momenteel discussie over het wettelijk scheiden van nuts- en zakenbankactiviteiten en ringfencen van buitenlandse activiteiten. DNB heeft aarzelingen bij een te strikte scheiding van activiteiten en verwijst voor een uitgebreide toelichting naar haar brief aan de minister van Financiën van 21 februari, die de minister doorzond aan de Tweede Kamer. Er zijn momenteel diverse initiatieven op nationaal en Europees niveau om tot voorstellen te komen. Op Europees niveau buigt de commissie-Liikanen zich over mogelijke structureelhervormingen in de bancaire sector. Op nationaal niveau zal een onafhankelijke commissie worden ingesteld die specifiek naar de Nederlandse situatie zal kijken. Tevens heeft de minister van Financiën toegezegd een Nederlandse versie van de Volcker Rule te zullen implementeren.

DNB blijft graag nauw betrokken bij deze initiatieven en de discussie over de wijze waarop voorstellen kunnen worden geoperationaliseerd.

Omgangsregeling en conflictregeling bij mededingingszaken

Het rapport van de Commissie de Wit-2 wijst terecht op het spanningsveld dat kan bestaan tussen het nationale prudentieel toezicht en het Europese mededingingstoezicht bij ingrepen in de financiële sector. De Europese Commissie kan vanuit haar verantwoordelijkheid voor de naleving van het mededingingsrecht maatregelen opleggen die ingrijpende gevolgen kunnen hebben voor die instelling. Dit raakt de verantwoordelijkheden van de prudentieel toezichthouder. DNB acht een omgangsregeling en een conflictregeling van belang. Een omgangsregeling voorziet in afspraken over noodzakelijke afstemming tussen de Europese Commissie en prudentieel toezichthouders. Een conflictregeling bevat ex-ante regels die gehanteerd worden indien zich een conflict voordoet.

DNB verzoekt het Ministerie om zich actief in te zetten om op Europees niveau nadere afspraken te maken over een omgangsregeling en conflictregeling.

Vertrouwelijkheidsregime

DNB is groot voorstander van een zorgvuldig verantwoordingsproces. Dit draagt bij aan continue verbetering van het toezicht. Verantwoording vindt op dit moment op verschillende manieren plaats: als regulier onderdeel van het begrotingsproces, via algemene periodieke evaluaties van onder andere het IMF en de Rekenkamer en door middel van specifieke rapporten naar aanleiding van individuele cases. De Commissie de Wit pleit in haar rapport voor nadere invulling van het begrip toezichtvertrouwelijkheid in materiële zin. Verder geldt dat Nederland, met steun van DNB, in Europa met succes gepleit heeft voor verruiming van de wettelijke regels ten aanzien van het vertrouwelijkheidsregime. De Europese Commissie heeft in het voorstel van de herziening van de kapitaalrichtlijn (CRD IV) een artikel opgenomen dat de mogelijkheden voor informatieverstrekking verruimt.

Tegelijkertijd geldt dat het vertrouwen van de financiële sector in de wijze waarop DNB met vertrouwelijke informatie omgaat niet mag worden aangetast. Onder toezicht gestelde instellingen moeten er op kunnen blijven vertrouwen dat door hen verstrekte vertrouwelijke informatie in veilige handen is.

DNB hecht aan verdere versterkingen in het verantwoordingsregime, waaronder de voorgestelde wijziging van de geheimhoudingsbepalingen in CRD IV en implementatie daarvan in nationale wetgeving. Belangrijke randvoorwaarden daarbij zijn het behoud van de gesloten kring van informatieverstrekking en handhaving van voldoende adequate waarborgen om de toezichtvertrouwelijkheid van informatie te kunnen garanderen.

Hoogachtend,

